

UZASADNIENIE

W pozwie, który wpłynął do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 4 listopada 2016 r., (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. P.:

- kwoty 142.158,81 złotych należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- odsetek umownych naliczonych za okres od daty zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania w kwocie 4.697,16 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości 300,84 złotych.

Nadto powód wniósł o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż wierzytelność wynika z zawartej pomiędzy stronami umowy o kredyt konsumpcyjny z dnia 30.04.2015 r., na mocy której powódka oddała do dyspozycji strony pozwanej kwotę pieniężną w wysokości określonej w umowie. Pozwana zobowiązała się zwrócić przyznaną kwotę w ratach wraz z określonymi w umowie i regulaminie opłatami i odsetkami. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie. Bank złożył pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, która to uległa rozwiązaniu w dniu 23 października 2016 r.. Wobec czego należność stała się wymagalna w całości.

/pozew k. 2-7 i 10/

Postanowieniem z dnia 31 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako właściwemu.

/postanowienie – k. 13/

Pismem z dnia 12 maja 2017 roku, pełnomocnik powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., sprecyzował roszczenie i wniósł o zasądzenie kwoty 144,356,81 złotych, z uwagi na poczynione przez pozwaną dobrowolne wpłaty na sumę 2.800 złotych, dokonane po wytoczeniu powództwa. Nadto strona powodowa sprecyzowała, iż wnosi o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

/pismo – k. 16/

W dniu 30 maja 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym - nakazując pozwanej A. P., aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 144.356,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 4 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.456,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

/nakaz zapłaty w post. upominawczym – k. 49/

Postanowieniem z dnia 30 maja 2017 roku Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 2.800 złotych.

/postanowienie – k. 50/

Dnia 16 czerwca 2017 roku pozwana wniosła skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym. Pozwana A. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Pozwana przyznała, że zawarła umowę kredytu. Podniosła, iż na skutek zbiegu nieszczęśliwych

okoliczności, utraciła płynność finansową. Do takiego stanu rzeczy doprowadziła najpierw ciężka choroba, a później śmierć partnera życiowego pozwanej. Pozwana zadeklarowała chęć porozumienia z bankiem.

/sprzeciw – k. 56/

W odpowiedzi, dnia 11 lipca 2017 roku, powód zaprzeczył wszelkim twierdzeniom poza wyraźnie przyznanymi oraz wskazał, iż pozwana poprzez dobrowolną wpłatę kwoty 2.800 złotych uznała roszczenie. Powód zwrócił uwagę na okoliczność, iż pozwana nie kwestionuje wysokości roszczenia, a jej obecna sytuacja majątkowa nie ma wpływu na zasadność roszczenia.

/pismo – k. 63–63v./

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 29 kwietnia 2015 roku w Ł. zawarły umowę kredytu o nazwie „Umowa o kredyt na miarę”. Suma kredytu opiewała na kwotę 157.500,00 złotych, czas obowiązywania umowy 96 miesięcy, oprocentowanie wyniosło 7,99 %. Rata kredytu miała być płatna do 10 – tego każdego miesiąca.

Umowa przewidywała możliwość wypowiedzenia umowy przez Bank z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia, w sytuacji gdy klient nie spłaca w wyznaczonym terminie dwóch kolejnych rat kredytu - § 12 ust. 1 lit. d. umowy.

Z uwagi na brak terminowych spłat kredytu, Bank skorzystał z uprawnienia do wypowiedzenia pozwanej umowy i wezwał ją do spłaty zadłużenia kredytowego w kwocie 10.423,54 złotych pod rygorem postawienia w stan natychmiastowej wymagalności pozostałej części kredytu w kwocie 147.232,75 złotych.

Pozwana otrzymała powyższe wezwanie w dniu 15 września 2016 roku – data doręczenia.

W dniu 4 listopada 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku opiewający na kwotę 147.156,81 zł, w tym 142.158,81 zł kapitał, 4.697,16 zł odsetki umowne i 300,84 zł odsetki ustawowe za opóźnienie.

/umowa – k. 34-39; wypowiedzenie – k. 40; informacja o doręczeniu z systemu poczty polskiej - k. 41; wyciąg z ksiąg banku k- 42 /

Do chwili obecnej pozwana, na poczet należności, dobrowolnie wpłaciła sumę 2.800 złotych.

/bezsporne/

Jak wskazuje zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, stan faktyczny pomiędzy stronami nie był sporny. Wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie w dniu 9 maja 2018 roku, Sąd na podstawie art. 302 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej kwoty 144.356,81 złotych, tytułem należności z zawartej dnia 29 kwietnia 2015 roku umowy kredytu.

Pozwana natomiast, mimo wniesionego sprzeciwu od nakazu zapłaty, nie zakwestionowała istnienia roszczenia, ani jego wysokości.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy, na czas oznaczony w umowie, kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach

spląty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu - art. 69 ust. w zw. z art. 78a ustawy Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.)

W niniejszej sprawie z uwagi na niespłacanie rat kredytu, powód wykorzystując postanowienia umowy, wypowiedział pozwaną umowę kredytu, skutkiem czego, z upływem wskazanego w umowie 30-dniowego terminu, należność stała się wymagalna.

Po wypowiedzeniu umowy, pozwana spłaciła jedynie w kwotę 2.800 złotych.

Z tych względów uznając, iż istnienie wierzytelności nie budzi wątpliwości i nie zostało ono zakwestionowane przez pozwaną, ani co do zasady, ani co do wysokości, Sąd zasądził od pozwaną na rzecz strony powodowej, pozostałą jej nadal do spląty, kwotę 144.356,81 złotych, orzekając zgodnie z żądaniem powódki.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł, zgodnie z żądaniem od chwili wytoczenia powództwa – dnia 4 listopada do dnia zapłaty, na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd obciążył stronę pozwaną w całości kosztami postępowania w sprawie. Na zasądzona kwotę składa się opłata od pozwu – 7.358 zł, 5.400 zł koszty zastępstwa procesowego, ustalone na podstawie § 2 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa. Pozwana bowiem przez swoje niestawiennictwo uniemożliwiła Sądowi ocenę jej bieżącej sytuacji materialnej.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda.